

Woorden gedeeld met God en met elkaar

Verbonden met God

Een 'voorbede', je 'gebed voor' of je 'gebed om' gedeeld met elkaar via de grijze doos in de kerk of via onze digitale kanalen.

Jezus zei: 'Als de Mensenzoon komt, zal het zo gaan: Hij komt met alle engelen uit de hemel. En Hij zal als koning op zijn troon gaan zitten. Dan worden alle mensen van de wereld bij hem gebracht. Hij zal de mensen verdelen in twee groepen.' (Matteüs 25, 31-46)

Het is pas sinds 1952 dat paus Pius XI het feest van Christus Koning heeft ingesteld, het wordt jaarlijks gevierd op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Het evangelie van vandaag, toont ons Christus, gezeten op 'zijn troon van glorie' bij de uitoefening van zijn koninklijke functie als rechter bij het eindoordeel van alle volkeren. Iedere gelovige dient er zich dus terdege van bewust te zijn dat, telkens hij geconfronteerd wordt met een noodlijdende medemens, hij eigenlijk oog in oog staat met de Koninklijke rechter! (Stille Abdij – tijdschrift in onze kerken)

Heer, maak uw rijk zichtbaar in de harten van de gelovigen; door oprechte vergeving en dienstbare liefde! (Uit Stille Abdij –Dit tijdschrift ligt in de kerken)

Heer God,
Ik ben ziek.
Ik kom naar U toe
want
ik geloof dat U er bent,
ik geloof dat U mij kracht geeft,
ik geloof dat U mij draagt.
Ik vertrouw op U, Heer God,

Gij zijt mijn sterkte!
Ik wil ook DANK zeggen

voor de goede zorg en steun van mijn echtgenoot,
voor de vele mooie bemoedigende woorden
van familie en vrienden.
Ik sta er niet alleen voor. En dit wens ik aan alle zieke
mensen
dat ook zij een trouwe toeverlaat hebben
waar ze kunnen op steunen.

Dank U, Hemelse Vader
voor uw Zoon Jezus Christus,
ook Hij heeft veel lijden gekend!
Jezus heeft ons geleerd
ons tot U te wenden in moeilijke tijden.
Hij gaat met ons mee,
elk moment van de dag.
JEZUS IS ER,
ook al voelen wij ons soms verlaten. (Ria)

Lieve God, Ik vraag U dat ik de moed mag vinden om een blij mens te zijn. Duizend maal dank. (Sien)

Lieve God, Ik heb ontzettend veel woorden voor jou. Ik ben ontzettend blij dat mijn man hier graag in de kerk komt kaarsjes aansteken, al gelooft hij niet alles. Ik bedank U daarom met heel mijn hart en ziel. (Je moedige dienaress Mina)

Voor alle mensen van onze parochies die overleden zijn, speciaal voor hen die overleden zijn tussen november 2019 en november 2020, voor de families die hun dierbaren niet konden bijstaan tijdens hun laatste dagen.

Voor de dokters, verplegenden, keuken personeel en vooral het onderhoud personeel in ziekenhuizen en zorgcentra die de risico's niet uit de weg gaan om hun zieken en bewoners te helpen.

Voor de wereldleiders, opdat zij hun land en hun inwoners zouden leiden en besturen met liefde en zonder eigenbelang.

Opdat alle mensen gelijk waar op de wereld, begrip en eerbied zouden opbrengen voor het klimaat en voor elkaar.

Voor de Paus, kardinalen, priesters en allen die een verantwoordelijke functie uitoefenen in de katholieke kerk, opdat zij het goede voorbeeld zouden geven aan hun medemensen en leven naar het voorbeeld van Christus. *(Anoniem)*

Verbonden met elkaar

Een korte gedachte, een verre groet, een woordspeling, een klein gelukje, een mijmering, een grapje, maar ook wat moeilijk is of een bericht van hoop en deugd. Kortom alles wat verbindt aangeboden door onze lezers

We moeten heel veel voor elkaar zorgen in deze tijd, elkaar heel hard steunen en begripvol zijn. Geen ruzie of woorden maar elkaar beminnen met heel ons hart en ziel. (Mira en Stefan)

Draagbaar

In de hedendaagse tijd, werd ons alles als draagbaar ter beschikking gesteld; een draagbare radio, een draagbare televisie, een draagbare computer, een draagbare telefoon, enz... Maar weet dan wel dat je een draagbare kapel meedraagt in je hart... die je toelaat er regelmatig eens binnen te springen, om God te zoeken, te vinden, om er de nodige hulp te vragen... ! Maak het er stil. *(Een parochiaan RDV)*

Ik wens eenieder een leven zoals Lutgard Siemons in eenvoud, inzet en overgave voor de andere, de medemens. Een warme rustige begripvolle stem die kan zoveel mensen gelukkig maken.

Laat ons proberen om goede dag te zeggen tegen elkaar en ook een gesprek met elkaar aan te gaan. Aandacht te geven en af en toe een mondelinge aanmoediging uitspreken. Elke periode van het jaar heeft zijn charme en daar valt altijd iets over te zeggen; de lente, de zomer, de herfst en de winter. Elk van deze seizoenen kan ons samenbrengen om te genieten van hun schoonheid:

- Het ontluiken van alle gewassen
- Het groeien en bloeien
- Het afsterven en plaats voorbereiden voor iets nieuws
- Het in slaap en in rust brengen van de natuur om krachten op te doen voor het volgende seizoen

Laat ons als mensen opnieuw proberen te leven zoals de seizoenen het ons voordoen. Dan kunnen we met zijn allen elk moment beleven.

Ook al is het een zéér MOEILIJKE PERIODE! Blijf HOPEN. Ik stuur vriendschap en liefde aan mensen die dit bericht lezen. Laat ons samen verder vechten. Laat ons blijven geloven in een mooie toekomst. (E.V.M. Knokke)

Anders.....

Ik stamp geen open deuren in met te zeggen dat veel, heel veel veranderd is. Er is maar weinig overeind gebleven van wat wij op school geleerd hebben. Veel is **anders** geworden.

De oudsten onder ons hebben de tijd voor de oorlog gekend en gezien dat elke frank gedraaid werd voor hij werd uitgegeven. Met de golden sixties is alles **anders** geworden met de welstand en alle comfort. Ook kennis en wetenschappen hebben grote sprongen gemaakt. Het is **anders** geworden en wij hebben veel kunnen bijleren.

Ik stel mij (vanuit mijn kot) de vraag of ook het geloof **anders** is geworden en of de godskennis mee geëvolueerd is. Wat is allemaal **anders** sinds onze eerste communie. De geseclariseerde wereld heeft veel heilige huisjes van de catechismus overhoop gehaald. De coronacrisis met blij(f) in uw kot heeft ook mij op mezelf teruggeworpen. De kerken werden voor de eredienst gesloten; geen eucharistieviering meer. Een eerste lockdown voor drie maanden en nu (voorlopig toch...) voor anderhalve maand.

Zelf heb ik vijftien jaren lang, elke dag aan het altaar gestaan en nu voor het eerst op non-actief gezet; het was toch even wennen, geef ik grif toe. Ik heb mij thuis op een (kerk)stoel gezet bij een brandende kaars en heb, zoals jullie vanuit de kerk, nu ook zelf de eucharistieviering (niet opgedragen maar) gevolgd. Ik heb elke dag de eucharistieviering, dankzij de live streaming (vanuit de kathedraal van Antwerpen) kunnen meemaken.

Ik heb met jullie ogen naar de viering gekeken. Ik was zoals jullie een kerkzitter en heb vanop mijn (kerk)stoel de eucharistie gevolgd en zonder hostie een geestelijke communie ontvangen. Het was **anders**, maar was het daarom minderwaardig? Ik geloof van niet en misschien is er (alles ten spijt) toch een positieve kant aan die lockdown. Ik heb (met jullie in gedachten) **anders** naar de communie zonder hostie gekeken.

Op het seminarie hebben wij geleerd dat alle sacramenten een zichtbaar waarneembare kant hebben, die je dan bij ontvangst van binnenuit dient te aanvaarden en in geloof biddend ter harte nemen. De sacramenten hebben niet alleen die objectieve kant, ook (en daar komt op aan) een persoonlijke subjectieve kant. Iets wordt u aangeboden met de vraag: wat doe je ermee? Je krijgt een cadeau en wat zeg je? ben je dankbaar of leg je het zo maar aan de kant? Liefde en vriendschap wordt u aangereikt... je kan het aanvaarden en erop ingaan: je kan ook afwijzen en er onverschillig aan voorbijgaan. Dat kan ook met de communie en met alle sacramenten, en daar wordt het nog moeilijker omdat het die gelovige ingesteldheid onderstelt. De buitenkant heet, ex opere operato (het ding is er) het water en ook de oliën zijn gezegend, en de hostie geconsacreerd. Die zichtbare en tastbare zaken worden toegediend en/of aangereikt. Je ziet het doopwater, je voelt de zalving en de hostie nut je. Dat is de zakelijke kant van de zaak.

Nu komt de vraag: hoe ontvang je? en wat doe je ermee? Ik pas dit toe op enkele sacramenten. Wie in geloof meegaat in het doopsel ziet en voelt het levengevend water. De vormeling en de zieke ontvangen de zegening met die gewijde oliën en geloven in die sterkte of bijstand die van boven komt. Bij de communie ben je één met de levende Jezus en ben je ook verbonden met God, onze Hemelse Vader. Die eigen en heel persoonlijke aanpak heet ex opere operantis. Je maakt er zelf van wat je wil, het hangt af van de ontvanger. Je krijgt zoekend en aarzelend de waarde in de mate dat je het gelovig geheim aanvaardt. Door Gods heilige Geest krijg je zijn liefde en zegen, genade en bijstand.

Wanneer straks (of nog later....) de kerken voor de eredienst terug opengaan, zullen wij mekaar vinden om met z'n allen Eucharistie te vieren. Hopelijk zal dat te communie gaan toch **anders** verlopen en zal je, eens op uw (kerk)stoel terug, niet zitten wachten tot de celebrant de boeken dicht doet en de organist zijn sortie speelt. Je verlaat de kerk om (buiten het gebouw) Kerk te zijn; om verbonden met Jezus Gods liefde uit te dragen en door te geven aan allen die u naast zijn; solidair ook met hen die onbereikbaar ver op ons gebed en onze solidariteit rekenen. Zo zal de wereld, beetje bij beetje, **anders** worden als wij zelf **anders** in het geloof komen te staan. Ga in vrede. (Arnold, pr.)